

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2014)0063**Conferința ONU privind schimbările climatice 2014 - COP 20, Lima, Peru (1-12 decembrie 2014)****Rezoluția Parlamentului European din 26 noiembrie 2014 referitoare la Conferința ONU din 2014 privind schimbările climatice, COP 20, de la Lima, Peru (1-12 decembrie 2014) (2014/2777(RSP))**

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Protocolul de la Kyoto la aceasta,
- având în vedere cea de-a 13-a Conferință a părților (COP 13) la CCONUSC și cea de-a treia Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP3), care a avut loc la Bali, în 2007, precum și Planul de acțiune de la Bali (Decizia 1/COP 13),
- având în vedere cea de-a 15-a Conferință a părților (COP 15) la CCONUSC și cea de-a cincea Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP5), care a avut loc la Copenhaga, Danemarca, între 7 și 18 decembrie 2009, precum și Acordul de la Copenhaga,
- având în vedere cea de-a 16-a Conferință a părților (COP 16) la CCONUSC și cea de-a șasea Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP6), care a avut loc la Cancun, Mexic, între 29 noiembrie și 10 decembrie 2010, precum și Acordurile de la Cancun,
- având în vedere cea de-a 17-a Conferință a părților (COP 17) la CCONUSC și cea de-a șaptea Conferință a părților ce servește drept Reuniune a părților participante la Protocolul de la Kyoto (CMP7), care a avut loc la Durban, Africa de Sud, între 28 noiembrie și 9 decembrie 2011 și în special deciziile privind Platforma de la Durban pentru o acțiune consolidată,
- având în vedere cea de-a 18-a Conferință a părților (COP 18) la CCONUSC și cea de-a opta Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la

Kyoto (CMP8), care a avut loc la Doha, Qatar, între 26 noiembrie și 8 decembrie 2012, precum și adoptarea Acordului de la Doha privind clima,

- având în vedere cea de-a 19-a Conferință a părților (COP 19) la CCONUSC și cea de-a noua Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP9), care a avut loc la Varșovia, Polonia, între 11 și 23 noiembrie 2013, precum și instituirea Mecanismului Internațional de la Varșovia pentru pierderi și daune,
- având în vedere cea de-a 20-a Conferință a părților (COP 20) la CCONUSC și cea de-a zecea Conferință a părților, ce servește drept Reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (CMP10), care va avea loc la Lima, Peru, între 1 și 12 decembrie 2014,
- având în vedere pachetul UE privind schimbările climatice și energia din decembrie 2008,
- având în vedere Cartea Verde a Comisiei din 27 martie 2013, intitulată „Un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei” (COM(2013)0169),
- având în vedere Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 de modificare a Directivei 2003/87/CE pentru a include activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la strategia UE pentru Conferința de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15)², Rezoluția sa din 10 februarie 2010 referitoare la rezultatele Conferinței de la Copenhaga privind schimbările climatice (COP 15)³, Rezoluția sa din 25 noiembrie 2010 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Cancún (COP 16)⁴, Rezoluția sa din 16 noiembrie 2011 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Durban (COP 17)⁵, Rezoluția sa din 22 noiembrie 2012 referitoare la Conferința privind schimbările climatice de la Doha, Qatar (COP 18)⁶ și Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 privind schimbările climatice de la Varșovia, Polonia (COP 19)⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 4 februarie 2009 referitoare la 2050: Viitorul începe azi – recomandări privind viitoarea politică integrată a UE în domeniul schimbărilor climatice⁸, Rezoluția sa din 15 martie 2012 referitoare la o foaie de parcurs pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de carbon până în 2050⁹ și Rezoluția sa din 5 februarie 2014 referitoare la un cadru pentru 2030 pentru politici în domeniul climei și al energiei¹⁰,

¹ JO L 8, 13.1.2009, p. 3.

² JO C 285 E, 21.10.2010, p. 1.

³ JO C 341 E, 16.12.2010, p. 25.

⁴ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 77.

⁵ JO C 153 E, 31.5.2013, p. 83.

⁶ Texte adoptate, P7_TA(2012)0452.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2013)0443.

⁸ JO C 67 E, 18.3.2010, p. 44.

⁹ JO C 251 E, 31.8.2013, p. 75.

¹⁰ Texte adoptate, P7_TA(2014)0094.

- având în vedere Comunicarea consultativă a Comisiei din 26 martie 2013 intitulată „Acordul internațional din 2015 privind schimbările climatice: influențarea politicii internaționale în domeniul climei după 2020” (SWD(2013)0097),
 - având în vedere concluziile Consiliului din 9 martie 2012 privind măsurile luate în urma COP 17/CMP7, concluziile Consiliului din 15 mai 2012 privind finanțarea în domeniul climei - finanțare inițială rapidă, concluziile Consiliului din 18 iulie 2011 și 24 iunie 2013 privind diplomația Uniunii în domeniul climei și concluziile Consiliului din 15 octombrie 2013 privind angajamentul Uniunii și al statelor sale membre de a mobiliza fonduri mai importante în domeniul climei,
 - având în vedere Strategia UE privind adaptarea la schimbările climatice, prezentată în aprilie 2013, și documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește această strategie,
 - având în vedere Raportul de sinteză al Programului Organizației Națiunilor Unite pentru Mediu (UNEP) din noiembrie 2012, intitulat „Raportul pe 2012 privind decalajele în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră”,
 - având în vedere rapoartele Băncii Mondiale intitulate „Turn Down the Heat: Why a 4 C Warmer World Must be Avoided” („Închideți căldura: de ce trebuie să evităm o creștere cu 4 °C a temperaturii planetei”), „Turn Down the Heat: Climate Extremes, Regional Impacts, and the Case for Resilience” („Închideți căldura: fenomene climatice extreme, impactul regional și argumente în favoarea rezistenței”) și „Climate Smart Development: Adding up the Benefits of Climate Action” („Dezvoltare favorabilă climei: calcularea beneficiilor măsurilor luate în domeniul climei”),
 - având în vedere raportul Comisiei Mondiale pentru Economie și Climă, intitulat: „Better Growth, Better Climate: The New Climate Economy Report” („Creștere mai eficientă, climă mai bună: noul raport privind economia climei”),
 - având în vedere cele trei rapoarte ale grupului de lucru privind cel de-al cincilea raport de evaluare (AR5) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) și raportul său de sinteză,
 - având în vedere invitația Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, adresată șefilor de stat, de a participa la summitul privind clima din septembrie 2014, în vederea asumării unor angajamente clare vizând adoptarea unor măsuri suplimentare cu privire la schimbările climatice,
 - având în vedere Buletinul nr. 10 privind gazele cu efect de seră emis de Organizația Meteorologică Mondială la 9 septembrie 2014 și rezultatele reuniunii preCOP sociale privind schimbările climatice, desfășurată în perioada 4-7 noiembrie 2014, în Venezuela,
 - având în vedere articolul 123 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare urgentă și potențial ireversibilă la adresa societăților umane, a biodiversității și a planetei și, din acest motiv, trebuie să fie soluționate la nivel internațional de toate părțile;
- B. întrucât schimbările climatice reprezintă o amenințare fără precedent la adresa biosferei,

a disponibilității proviziilor de alimente și de apă și a aprovizionării cu acestea, în special în cazul persoanelor sărace de pe majoritatea continentelor, precum și la adresa sănătății, a mijloacelor de subsistență și a dezvoltării economice în toată lumea; întrucât evoluțiile legate de schimbările climatice pot destabiliza comunitățile și societățile, pot cauza fluxuri migratorii problematice și se pot număra printre cauzele tensiunilor și conflictelor sau pot contribui la acestea;

- C. întrucât, în ultimele decenii, schimbările climatice au avut consecințe asupra sistemelor naturale și umane de pe toate continentele și oceanele; întrucât, în multe regiuni, modificarea precipitațiilor și topirea zăpezii și a gheții produc schimbări în sistemele hidrologice, având repercusiuni asupra cantității și calității resurselor de apă; întrucât ghețarii continuă să-și reducă volumul în aproape toată lumea din cauza schimbărilor climatice, afectând debitele apelor și resursele de apă în aval;
- D. întrucât efectele schimbărilor climatice influențează și flora și fauna planetei; întrucât, ca urmare a schimbărilor climatice actuale, multe specii terestre, de apă dulce și marine s-au mutat în alte zone geografice și și-au modificat activitățile sezoniere, modelele de migrație, numărul de reprezentanți și modul de a interacționa cu alte specii;
- E. întrucât, conform dovezilor științifice prezentate în rapoartele pe 2014 ale grupului de lucru privind al cincilea raport de evaluare (AR5) al IPCC, încălzirea sistemului climatic este de necontestat, schimbările climatice sunt o realitate, iar activitățile umane reprezintă cauza principală a încălzirii observate începând cu a doua parte a secolului al XX-lea; efectele larg răspândite și semnificative ale schimbărilor climatice sunt deja evidente în cadrul sistemelor naturale și umane de pe toate continentele și oceanele; emisiile continue de gaze cu efect de seră vor avea drept consecință o încălzire și mai accentuată și modificări ale solului, atmosferei și oceanelor în toate regiunile globului; toate țările, indiferent de situația economică, vor fi afectate de efectele schimbărilor climatice; emisiile de gaze cu efect de seră la nivel global între anii 2000 și 2010 au fost cele mai ridicate din istoria omenirii; în cazul în care nu se iau măsuri importante de atenuare la nivel global în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră, este posibil ca temperatura medie la nivel mondial să fie chiar și cu 5 °C mai ridicată până la sfârșitul secolului; întrucât constatările IPCC arată că anumite riscuri asociate schimbărilor climatice sunt considerabile și devin disproporționat de mari odată cu creșterea temperaturii la nivel global cu 1 °C-2 °C;
- F. întrucât, potrivit constatărilor din cel de al cincilea raport de evaluare (AR5) al IPCC, pentru a putea avea o șansă de a îndeplini obiectivul de menținere a creșterii temperaturii medii pe glob sub 2 °C, bugetul emisiilor de carbon la nivel global disponibil după 2011 este de 1 010 gigatone de CO₂, în timp ce nivelul anual al emisiilor mondiale este în prezent de aproximativ 36 gigatone de CO₂, ceea ce înseamnă că bugetul emisiilor de carbon la nivel global compatibil cu obiectivul de 2 °C se va epuiza în 28 de ani dacă se menține nivelul actual al emisiilor;
- G. întrucât obiectivul adoptat la nivel internațional privind limitarea la sub 2 °C a încălzirii globale rămâne la fel de important ca întotdeauna; întrucât din cel de-al cincilea raport al IPCC reiese clar că trebuie luate măsuri „agresive” de atenuare a schimbărilor climatice până în 2050 pentru a evita creșterea cu mai mult de 2 °C a temperaturii globale; întrucât Parlamentul European a solicitat ca acordul din 2015 să vizeze eliminarea treptată a emisiilor globale de dioxid de carbon până în 2050 și întrucât acest lucru presupune, prin urmare, ca emisiile de gaze cu efect de seră (GES) să ajungă rapid

la un vârf, după care să scadă într-un ritm constant; întrucât nu se întrevide atingerea acestui vârf, iar concentrația de GES din atmosferă a crescut mai rapid în 2013 decât în orice alt an din 1984 și până în prezent;

- H. întrucât în UE nivelul emisiilor a scăzut cu 19 % în 2012 față de 1990 în cadrul domeniului de aplicare al Protocolului de la Kyoto, în timp ce PIB-ul a crescut cu peste 45 % și, prin urmare, intensitatea emisiilor a fost redusă aproape la jumătate între 1990 și 2012, iar emisiile pe cap de locuitor au scăzut cu 25 %, până la 9 tCO_{2e} (incluzând toate tipurile de gaze și toate sursele de emisii, cu excepția absorbantilor de carbon); întrucât ar trebui să se țină seama de aceste aspecte în cadrul negocierilor privind obiectivele pentru perioada de până în 2020 și la pregătirea obiectivelor ambițioase pentru 2030;
- I. întrucât multe țări iau măsuri în sectoarele industriei și energiei pentru o economie mai verde, din diferite motive, printre care se numără protecția climei, deficitul de resurse și eficiența utilizării resurselor, securitatea energetică, inovarea și competitivitatea; întrucât, potrivit Agenției Internaționale pentru Energie (AIE), emisiile globale de CO₂ au crescut la un nivel record în 2012 și, potrivit IPCC, temperatura medie globală la suprafață și nivelul mărilor continuă să crească;
- J. întrucât, conform „International Energy Outlook” din 2014, se estimează că cererea de energie la nivel mondial va crește cu 56 % în perioada 2010-2040¹, iar satisfacerea acestei cereri ar avea drept rezultat o creștere semnificativă a emisiilor de CO₂; întrucât creșterea treptată a cererii și a emisiilor se va produce în cea mai mare măsură în economiile emergente; întrucât, potrivit cifrelor FMI, la nivel mondial, s-au alocat subvenții pentru combustibilii fosili în valoare de 1,9 mii de miliarde USD, cele mai importante fiind cele din SUA, China și Rusia, care au alocat aproximativ jumătate dintre aceste subvenții²;
- K. întrucât emisiile totale de GES cauzate de om au continuat să crească în perioada 1970-2010, constatându-se creșteri decenale absolute mai mari spre sfârșitul acestei perioade; întrucât emisiile de CO₂ provenite din arderea combustibililor fosili și în urma proceselor industriale au reprezentat aproximativ 78 % din totalul creșterii emisiilor de GES în perioada 1970-2010, un procent similar semnalându-se și în perioada 2000-2010;
- L. întrucât cele două țări cu cele mai mari emisii de GES din lume, China și SUA, și-au consolidat recent politicile în domeniul climei și au inițiat discuții referitoare la eliminarea treptată a combustibililor fosili; întrucât UE s-a angajat să respecte o foaie de parcurs care ar duce la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră cu cel puțin 80 % până în 2050;
- M. întrucât rolul esențial al reformei subvențiilor pentru combustibilii fosili (FFSR) nu este încă recunoscut în cadrul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC), în pofida beneficiilor importante pentru climă pe care le-ar avea eliminarea acestor subvenții în ceea ce privește reducerea costului global al stabilizării concentrațiilor de GES și orientarea economiilor spre alte activități decât cele cu emisii intensive de dioxid de carbon; întrucât acest lucru ar putea, de asemenea, să aibă

¹ <http://www.eia.gov/forecasts/ieo/?src=Analysis-b2>.

² <http://www.imf.org/external/pubs/ft/survey/so/2013/int032713a.htm>.

beneficii substanțiale pentru mediu și sănătate, cum ar fi reducerea poluării atmosferice la nivel local, a congestionării traficului, a accidentelor și a deteriorării drumurilor și ar putea să stimuleze și mai mult investițiile în eficiența energetică și în sursele regenerabile de energie, precum și gestionarea sustenabilă a resurselor;

- N. întrucât, potrivit Băncii Mondiale¹, combaterea schimbărilor climatice ar putea genera o creștere suplimentară de 2,6 mii de miliarde USD (1,9 mii de miliarde EUR) pe an a PIB-ului mondial până în 2030; întrucât utilizarea inovațiilor legate de climă în sectoarele industriei și energiei, în special în domeniul eficienței energetice, ar fi un avantaj pentru Europa, care ar deveni un deschizător de drumuri pe piața mondială a bunurilor și a serviciilor din domeniul energetic, piață aflată în creștere, creând locuri de muncă, stimulând creșterea economică, consolidând independența energetică și asigurând prețuri la energie accesibile tuturor, contribuind totodată la combaterea penuriei energetice și la atenuarea schimbărilor climatice și facilitând progresul către o economie sustenabilă;
- O. întrucât reutilizarea și reciclarea materialelor poate contribui la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, favorizând, de asemenea, o economie circulară competitivă;
- P. întrucât obiectivele politicilor privind schimbările climatice nu pot fi atinse decât prin schimbarea direcției generale de dezvoltare către sustenabilitate ecologică, atât în țările dezvoltate, cât și în cele în curs de dezvoltare;
- Q. întrucât sprijinul acordat țărilor în curs de dezvoltare pentru ca acestea să poată lua măsuri în vederea adaptării la schimbările climatice și a atenuării acestora trebuie să facă parte din efortul global;
- R. întrucât provocările în ceea ce privește finanțarea acțiunilor în domeniul climei sunt strâns legate de provocările mai ample privind finanțarea dezvoltării globale sustenabile;
- S. întrucât obținerea de rezultate semnificative în urma măsurilor ce vizează clima este esențială pentru urmărirea unui număr mare de obiective în cadrul politicilor Uniunii în domeniul mediului, al dezvoltării, al ajutorului umanitar și al reducerii riscurilor de catastrofe naturale, al economiei, al afacerilor externe, al securității și al drepturilor omului, dar și pentru perspectivele pe termen mai lung privind gestionarea fluxurilor migratorii spre UE;
- T. întrucât agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015 se axează pe sustenabilitate pentru a contribui la soluționarea unor probleme globale, cum ar fi sărăcia, inegalitatea, sănătatea, securitatea aprovizionării cu alimente și cu apă;
- U. întrucât se preconizează că schimbările climatice de pe parcursul secolului al XXI-lea vor duce la mai multe cazuri de strămutări ale persoanelor; întrucât riscul de strămutare crește atunci când populația nu dispune de teren, de alimente de bază sau de locuințe; întrucât se așteaptă ca efectele schimbărilor climatice asupra infrastructurii critice și a integrității teritoriale a multor state să influențeze politicile naționale de securitate și

¹ <http://documents.worldbank.org/curated/en/2014/06/19703432/climate-smart-development-adding-up-benefits-actions-help-build-prosperity-end-poverty-combat-climate-change-vol-1-2-main-report>.

integritatea teritorială a statelor insulare mici și a statelor cu linii de țărm întinse; întrucât strămutările cauzate de schimbările climatice pot crește în mod indirect riscul de conflicte violente sub formă de războaie civile și de violențe între diferite grupuri ale populației;

- V. întrucât, pe parcursul secolului al XXI-lea, se preconizează că efectele schimbărilor climatice vor încetini creșterea economică, vor îngreuna reducerea sărăciei, vor eroda și mai mult securitatea alimentară și vor perpetua problemele legate de sărăcie, creând totodată și altele noi; întrucât se așteaptă ca efectele schimbărilor climatice să intensifice sărăcia în majoritatea țărilor în curs de dezvoltare și să creeze noi enclave de sărăcie în țările unde inegalitatea este în creștere, fie că sunt țări dezvoltate, fie țări în curs de dezvoltare;
- W. întrucât lumea întreagă trebuie să înfrunte cât mai repede cu putință provocarea imensă și complexă pe care o reprezintă schimbările climatice, luând măsuri pentru intensificarea eforturilor de atenuare și adaptare, printre acestea numărându-se:
- încheierea, în cadrul conferinței privind clima care va avea loc la Paris în decembrie 2015 (COP 21), a unui acord internațional ambițios obligatoriu din punct de vedere juridic pentru acțiunile în domeniul climei care urmează să fie întreprinse după 2020, care să fie în concordanță cu obiectivul de 2 °C, respectând totodată dreptul la dezvoltare echitabilă și sustenabilă,
 - consolidarea și extinderea urgentă a măsurilor în vigoare de limitare a emisiilor de GES până în 2020 și după aceea, precum și
 - sporirea finanțării acordate de țările dezvoltate pentru atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la ele, dezvoltarea și transferul de tehnologii și consolidarea capacităților în țările în curs de dezvoltare, în concordanță cu crearea Fondului verde pentru climă și cu angajamentul de a pune la dispoziție fonduri noi și suplimentare pentru atingerea sumei de 100 miliarde USD pe an înainte de 2020, sporind, în același timp, ajutorul pentru dezvoltare oficial în vederea respectării angajamentului asumat de multă vreme de 0,7 % din venitul național brut,

Nevoia urgentă de a se lua măsuri

1. recunoaște amploarea și gravitatea extraordinară a amenințărilor reprezentate de schimbările climatice și își exprimă profunda îngrijorare cu privire la răspunsul internațional, căruia continuă să îi lipsească fermitatea, la provocările asociate cu acestea; este extrem de preocupat de faptul că, la nivel mondial, sunt mari întârzieri în procesul de limitare a încălzirii globale la mai puțin de 2 °C și invită guvernele să ia, fără întârziere, măsuri concrete împotriva schimbărilor climatice și pentru încheierea unui acord global la Paris în 2015 în vederea atingerii acestui obiectiv;
2. remarcă faptul că, în conformitate cu constatările AR5 al IPCC, bugetul emisiilor de carbon la nivel global disponibil după 2011, care oferă o șansă posibilă de a menține creșterea temperaturii medii la nivel mondial sub 2 °C, este de 1 010 gigatone de CO₂; subliniază faptul că toate țările trebuie să contribuie și că amânarea măsurilor va spori costurile și va reduce opțiunile;
3. ia act cu îngrijorare de cele mai recente date științifice prezentate de Centrul Tyndall

pentru cercetarea schimbărilor climatice, care arată că emisiile de CO₂ vor atinge un nou nivel record de 40 de miliarde de tone (anual) în 2014 și că nivelul total al emisiilor viitoare de CO₂ nu poate depăși 1 200 de miliarde de tone dacă se dorește să existe o posibilitate de 66 % ca creșterea temperaturii medii la nivel mondial să se mențină sub 2 °C;

4. subliniază că acordul din 2015 trebuie să îndeplinească obiectivul de reducere a emisiilor globale la un nivel care să fie compatibil cu un buget al emisiilor de carbon axat pe obiectivul de 2° C și ar trebui să vizeze eliminarea treptată a emisiilor de carbon până în 2050;
5. reamintește faptul că acțiunile desfășurate în cadrul CCONUSC se vor orienta către consolidarea obiectivului pe termen lung vizând creșterea temperaturii cu 1,5 °C;
6. subliniază faptul că, în conformitate cu constatările noului raport privind economia climei, intitulat „Better Growth, Better Climate” („Creștere mai eficientă, climă mai bună”), toate țările, indiferent de nivelul veniturilor lor, au posibilitatea de a pune bazele unei creșteri economice de durată, reducând în același timp riscurile majore asociate schimbărilor climatice;
7. se așteaptă ca noua Comisie să joace un rol proactiv în combaterea crizei mondiale legate de climă, asigurând inclusiv finanțare suplimentară în domeniul climei; invită Comisia să evidențieze faptul că problemele în domeniul climei reprezintă una dintre prioritățile sale strategice de prim rang și să își organizeze activitatea în așa fel încât acest lucru să se reflecte la toate nivelurile și în toate sectoarele, în politicile și acțiunile interne și externe, printre altele în investiții în agricultura sustenabilă, în conformitate cu recomandările Raportorului special al ONU privind dreptul la alimentație, și în transporturi sustenabile;
8. subliniază faptul că politicile globale privind schimbările climatice se bazează pe Conferința Organizației Națiunilor Unite privind mediul și dezvoltarea (UNCED) din 1992 și că acestea reprezintă o parte integrantă a eforturilor globale de promovare a dezvoltării durabile în întreaga lume; accentuează faptul că politicile privind schimbările climatice trebuie privite în acest context mai larg și corelate cu măsurile luate în urma Conferinței de la Rio și în funcție de Obiectivele de dezvoltare ale mileniului și de agenda pentru perioada de după 2015;

Dezvoltarea Platformei de la Durban

9. reamintește că, în sinteza realizată de Secretarul General al ONU în urma summitului ONU privind schimbările climatice, s-a pus în evidență faptul că numeroși lideri, din toate regiunile și reprezentând toate nivelurile de dezvoltare economică, au militat în favoarea adoptării de măsuri pentru ca nivelul maxim al emisiilor de gaze cu efect de seră să fie atins până în 2020, în vederea reducerii semnificative a emisiilor după această dată și a asigurării neutralității climatice în a doua jumătate a secolului;
10. se așteaptă ca UE și statele sale membre să joace un rol important și constructiv în cadrul COP 20 de la Lima pentru a crea condițiile necesare încheierii cu succes a unui acord global obligatoriu privind clima, la Paris, în 2015; subliniază că guvernele din lume poartă responsabilitatea colectivă, inclusiv față de generațiile viitoare, de a întreprinde acțiuni adecvate în domeniul climei;

11. reamintește faptul că, la Varșovia, toate părțile au convenit asupra deciziei 1/CP.19 a CCONUSC, care invită toate părțile să inițieze sau să intensifice pregătirile la nivel intern pentru contribuțiile stabilite la nivel național pe care intenționează să le aducă (INDC) și să comunice aceste contribuții cu suficient timp înainte de COP 21 (până în primul trimestru al anului 2015, dacă sunt pregătite să facă acest lucru), într-un mod care să faciliteze claritatea, transparența și înțelegerea INDC și care să permită cuantificarea acestora; invită părțile să se asigure că contribuțiile stabilite la nivel național pe care intenționează să le aducă (INDC) respectă limitările impuse de bugetul emisiilor de carbon axat pe obiectivul de 2 °C și să garanteze că nivelul maxim al emisiilor globale va fi atins cât mai curând posibil;
12. invită participanții la Conferința de la Lima să convină asupra unor cerințe de informare prealabile, astfel încât INDC să fie transparente, cuantificabile și comparabile și totodată diferențiate în funcție de tipul contribuției; solicită, de asemenea, participanților la Conferința de la Lima să convină asupra unei etape de evaluare premergătoare Conferinței de la Paris, pentru a analiza dacă INDC prezentate sunt suficiente, la nivel colectiv, din perspectiva „obiectivului de 2 °C” și dacă acestea sunt echitabile la nivel individual;
13. subliniază faptul că țările care și-au asumat deja un obiectiv de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii ar trebui să continue să realizeze reduceri și mai mari, iar celelalte țări, în special cele care generează cele mai ridicate volume de emisii și cele care au cele mai mari responsabilități și capacități, ar trebui să-și asume și ele obiective de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii, care să stabilească plafoane ale emisiilor și să reducă intensitatea GES;
14. solicită o reînviogare generală, până în 2030, a politicii UE în domeniul climei și încheierea rapidă a unui acord care să cuprindă obiective ambițioase și obligatorii în ceea ce privește reducerea emisiilor, eficiența energetică și utilizarea surselor regenerabile de energie, care să nu vizeze însă biocarburanții dăunători pentru societate și mediu, lucru care ar contribui la impulsivarea dezbaterilor internaționale legate de climă, respectând angajamentul UE de reducere a emisiilor de GES la 80 %-95 % în 2050 față de nivelurile din 1990;
15. reiterează faptul că un cadru ambițios în domeniul climei și al energiei pentru 2030 îi va permite Uniunii să își păstreze poziția de lider și ar putea încuraja partenerii internaționali să-și crească ambițiile în aceeași măsură;
16. subliniază că Parlamentul European a solicitat Comisiei și statelor membre să stabilească un obiectiv obligatoriu al UE pentru 2030 de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel intern cu cel puțin 40 % comparativ cu nivelurile înregistrate în 1990, un obiectiv obligatoriu al UE pentru 2030 privind eficiența energetică de 40 %, care să țină seama de cercetările privind potențialul de reducere a consumului de energie într-un mod rentabil, și un obiectiv obligatoriu al UE pentru 2030 de asigurare a cel puțin 30 % din consumul final de energie din surse regenerabile de energie; îndeamnă statele membre să țină seama de aceste obiective în cadrul negocierilor în curs în care sunt implicate;

Elemente ale acordului din 2015

17. subliniază că acordul care urmează a fi adoptat în 2015 la Paris trebuie să fie ambițios

încă de la început, pentru a asigura faptul că evoluțiile viitoare vor permite respectarea obiectivului de 2 °C și solicită UE să colaboreze cu partenerii săi internaționali în acest scop;

18. consideră că în cadrul Conferinței de la Lima ar trebui să se stabilească principalele elemente ale acordului din 2015, pe baza progreselor realizate pe parcursul anului 2014 în temeiul Platformei de la Durban și reafirmă faptul că atenuarea schimbărilor climatice, adaptarea la acestea, finanțarea în domeniul climei și mijloacele de punere în aplicare vor constitui toate componente esențiale ale acordului din 2015;
19. invită UE să implice toate părțile interesate în demersurile pe care le întreprinde în vederea adoptării unui acord ambițios și echitabil în 2015, care să țină seama atât de cele mai recente evoluții științifice, cât și de noile descoperiri științifice și de circumstanțele aflate în schimbare, astfel încât să rămână adecvat scopului său și sustenabil mult timp după anul 2020; subliniază, prin urmare, faptul că este nevoie de un mecanism care să permită revizuirea periodică a angajamentelor asumate în ceea ce privește atenuarea schimbărilor climatice, astfel încât părțile să își poată ajusta angajamentele în sens ascendent, în lumina obiectivului de 2 °C, fără a fi necesară modificarea acordului;
20. subliniază faptul că este necesar un regim de conformitate eficient, aplicabil tuturor părților, în temeiul acordului din 2015; accentuează faptul că acordul din 2015 trebuie să promoveze transparența și asumarea răspunderii prin intermediul unui regim comun bazat pe reguli, care să includă norme contabile și mecanisme de monitorizare, raportare și verificare; evidențiază faptul că normele ar trebui să fie diferențiate în funcție de tipul de angajament pe care părțile decid să și-l asume, ținând seama de experiența acumulată cu Convenția și cu Protocolul de la Kyoto;
21. consideră că partajarea eforturilor ar trebui să aibă la bază principiile echității, care să se concentreze în special asupra emisiilor de GES actuale și acumulate în trecut și asupra capacităților, evaluate de exemplu în funcție de PIB-ul pe cap de locuitor, de dezvoltarea umană și de indici ai sărăciei, precum și de date care să ofere o imagine a nivelului de dificultate pe care îl implică reducerea sau limitarea emisiilor; ia notă de importanța realizării de progrese în ceea ce privește finanțarea în domeniul climei pentru progresele globale în vederea unui nou acord privind clima;

Ambițiile pentru perioada de dinainte de 2020 și Protocolul de la Kyoto

22. insistă în mod special asupra necesității urgente de a face progrese în încercarea de a reduce „decalajul de gigatone” dintre datele științifice și angajamentele actuale ale părților pentru intervalul de timp rămas până în 2020; solicită părților care încă nu și-au asumat un angajament să facă acest lucru; subliniază importanța altor măsuri de politică, inclusiv a eficienței energetice, a economiilor substanțiale de energie, a energiei regenerabile, a utilizării eficiente a resurselor și a reducerii treptate a HFC-urilor, a eliminării treptate a subvențiilor pentru combustibilii fosili și a consolidării rolului stabilirii generalizate a prețului carbonului, pentru a contribui la reducerea decalajului de gigatone;
23. invită toate părțile, organizațiile internaționale, actorii de la nivel subnațional și organizațiile neguvernamentale să dezvolte, să intensifice și să pună în aplicare urgent politici interne și inițiative de cooperare internațională pentru a reduce decalajul de

gigatone, în special pe baza inițiativelor conturate în cadrul summitului privind clima organizat de Secretarul General al Organizației Națiunilor Unite (precum Coaliția pentru climă și aer nepoluat) și a dialogurilor în materie de politică pentru identificarea unor oportunități de acțiune privind clima, dezvoltarea și creșterea economică, cu un impact puternic, organizate la nivel tehnic și politic în cadrul CCONUSC;

24. ia act de surplusul semnificativ de unități de conformitate stabilite de Protocolul de la Kyoto (AAU, CER și ERU), care urmează a fi transferate în conturile UE și ale statelor membre pentru a doua perioadă de angajament prevăzută de Protocolul de la Kyoto și invită UE și statele membre ca, în temeiul Deciziei 1/CMP.8, prin care se solicită părților să își revizuiască, până în 2014, angajamentele privind reducerea emisiilor pentru a doua perioadă de angajament, să își anuleze un anumit număr de unități pentru a se alinia la emisiile estimate reale, adoptând o traiectorie rentabilă a reducerii emisiilor interne în vederea îndeplinirii obiectivului UE pentru 2050 în domeniul schimbărilor climatice;
25. așteaptă cu nerăbdare ca UE și mai multe dintre statele sale membre, precum și alte părți, să realizeze o evaluare multilaterală a progreselor în ceea ce privește obiectivele lor de reducere a emisiilor pentru 2020, în cadrul Conferinței de la Lima, ca parte a procesului de evaluare și revizuire internațională; consideră că acest tip de transparență este necesar pentru a contribui la înțelegerea eforturilor reciproce și pentru a consolida încrederea în rândul tuturor părților;
26. constată că UE este pe cale să realizeze reduceri ale emisiilor care depășesc cu mult obiectivul actual de 20 % și subliniază că UE s-a oferit să își mărească obiectivul de reducere a emisiilor la 30 % până în 2020 dacă și alte țări cu emisii ridicate se angajează să realizeze obiective de reducere a emisiilor comparabile;
27. clarifică faptul că, deși a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto va avea o amploare limitată, aceasta ar trebui considerată o etapă intermediară foarte importantă și, prin urmare, invită părțile, inclusiv statele membre ale UE, să ratifice rapid a doua perioadă de angajament;
28. subliniază contribuția pe care o pot avea reciclarea și reutilizarea la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră (GES), având în vedere că utilizarea materiilor prime reprezintă o sursă importantă de producție de GES; reiterează importanța trecerii la o economie circulară cu rate de reciclare crescute;
29. ia act de faptul că UE trebuie să-și îndeplinească rolul esențial în ceea ce privește reducerea emisiilor, prin politici care să împiedice dezvoltarea de combustibili fosili neconvenționali cu emisii intensive de gaze cu efect de seră, precum nisipurile bituminoase;
30. constată că multe state sunt deja un model de urmat, demonstrând că aplicarea unor strategii de dezvoltare cu emisii reduse de dioxid de carbon este însoțită de o creștere economică; subliniază că un acord internațional ferm va încuraja adoptarea de noi măsuri ambițioase pe plan intern;

Finanțarea în domeniul climei

31. reamintește angajamentele UE și ale statelor sale membre de a mobiliza mai multe

fonduri în domeniul climei pentru a-și aduce contribuția la angajamentul asumat în cadrul Acordului de la Copenhaga, de a finanța Fondul verde pentru climă (GCF) și de a mobiliza în comun 100 miliarde USD pe an până în 2020 dintr-o gamă largă de surse publice și private, bilaterale și multilaterale, inclusiv din surse alternative de finanțare; invită alte țări donatoare să-și asume responsabilitățile și să stimuleze o și mai mare mobilizare a fondurilor în domeniul climei;

32. solicită UE să ajungă la un acord privind o foaie de parcurs vizând creșterea finanțării previzibile, noi și suplimentare, în conformitate cu angajamentele existente, pentru a contribui în mod corespunzător la suma de 100 de miliarde USD pe an până în 2020 și să instituie un mecanism în vederea facilitării asumării răspunderii și monitorizării; salută angajamentele recente privind aducerea de contribuții financiare la Fondul verde pentru climă și îndeamnă alte state să contribuie în mod echitabil, și anume, în cazul țărilor dezvoltate, cu 15 miliarde USD sub formă de granturi pentru Fondul verde pentru climă în următorii trei ani;
33. invită statele membre să își aducă contribuțiile financiare cu mult timp înainte de conferințe și să își coordoneze mai bine anunțurile cu privire la finanțarea acțiunilor în domeniul climei cu UE pentru a facilita comunicarea cu părțile terțe cu privire la contribuția totală a UE și pentru a obține un impact pozitiv maxim asupra negocierilor; subliniază că angajamentele financiare asumate în cadrul summitului organizat de Secretarul General al ONU, Ban Ki-moon, au constituit un semnal bun și au avut un impact pozitiv asupra imaginii UE înainte de negocierile de la Lima;
34. reamintește că ar putea fi nevoie de surse financiare inovatoare pentru a asigura atingerea obiectivului de 100 miliarde USD pe an până în 2020 și ulterior și invită statele să examineze opțiunile în cadrul Conferinței de la Lima;
35. reiterează solicitarea privind alocarea veniturilor obținute prin instrumentele de piață pentru reducerea emisiilor generate de transportul aerian și maritim de la nivel mondial finanțării acțiunilor internaționale în domeniul climei care vor fi întreprinse după 2020 și Fondului verde pentru climă; consideră că UE ar trebui să prezinte propuneri privind o finanțare adecvată și previzibilă a acțiunilor internaționale în domeniul climei pentru acordul din 2015;
36. îndeamnă statele membre să utilizeze o parte din veniturile obținute prin piețele carbonului pentru finanțarea în domeniul climei și pentru acordarea de ajutor pentru dezvoltare în țările în curs de dezvoltare; subliniază, cu toate acestea, faptul că acest mecanism se confruntă cu probleme majore, întrucât veniturile au scăzut drastic, concomitent cu prețul carbonului la nivel mondial; în acest context, consideră că trebuie să se ia măsuri pentru ca schema UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) să devină un instrument mult mai eficient, în vederea alinierii sale la emisiile estimate reale și la o traiectorie rentabilă a reducerii emisiilor interne pentru atingerea obiectivului pentru anul 2050 al UE în domeniul climei, situație care poate genera apoi resurse substanțiale, care ar trebui să contribuie la finanțarea măsurilor țărilor în curs de dezvoltare de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;
37. invită UE și statele sale membre să definească în mod clar rolul finanțării din surse private în contextul efectului suplimentar de levier al finanțării, recunoscând, în același timp, faptul că aceasta nu poate înlocui nevoia de finanțare publică, în special pentru adaptarea la schimbările climatice, să accentueze nevoia unei raportări transparente și a

asumării responsabilității în ceea ce privește această finanțare și să asigure punerea în aplicare a unor garanții sociale și de mediu relevante;

Adaptarea; pierderi și daune

38. invită principalele economii dezvoltate să își valorifice infrastructura avansată pentru a promova, consolida și dezvolta creșterea economică sustenabilă, precum și să se angajeze să sprijine țările în curs de dezvoltare în procesul de consolidare a propriei capacități, pentru a asigura pe viitor creșterea economică în toate regiunile lumii, fără costuri suplimentare pentru mediu;
39. subliniază că, în mod inevitabil, este nevoie de măsuri de adaptare, care trebuie să aibă un rol central în cadrul noului acord; subliniază că, dacă se acționează acum pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, costurile pentru economia globală și cea națională vor fi mai reduse, iar măsurile de adaptare ar fi, de asemenea, mai puțin costisitoare; îndeamnă toate statele să adopte măsuri adecvate pentru a elabora planuri privind efectele schimbărilor climatice și pentru a se adapta și a reacționa la acestea, în vederea protejării cetățenilor, societăților, economiilor și mediului și a asigurării unei dezvoltări durabile și rezistente la schimbările climatice; ia act de faptul că reacția la riscurile legate de climă implică luarea de decizii într-o lume în schimbare, caracterizată de o incertitudine permanentă în ceea ce privește gravitatea și distribuirea în timp a efectelor schimbărilor climatice și de limite ale eficacității adaptării;
40. reamintește că țările în curs de dezvoltare, în special țările cel mai puțin dezvoltate și statele insulare mici în curs de dezvoltare au contribuit cel mai puțin la concentrarea din ce în ce mai mare de gaze cu efect de seră în atmosferă, dar sunt cele mai vulnerabile la efectele negative ale schimbărilor climatice și dispun de capacitatea de adaptare cea mai redusă; invită toate țările care sunt în măsură să facă acest lucru să sprijine eforturile de adaptare și răspuns la efectele schimbărilor climatice ale țărilor cele mai vulnerabile pentru a asigura o dezvoltare durabilă și rezistentă la schimbările climatice, precum și să încheie acorduri privind consolidarea proceselor naționale de planificare a adaptării, finanțarea în domeniul climei, transferul de tehnologie și consolidarea capacităților;
41. ia act de atenția acordată la ultimele două conferințe ale părților necesității de a aborda problema pierderilor și a daunelor asociate efectelor schimbărilor climatice în țările în curs de dezvoltare și în țările cel mai puțin dezvoltate, care sunt deosebit de vulnerabile în fața efectelor adverse ale schimbărilor climatice; constată necesitatea aplicării pe deplin a deciziilor adoptate la Varșovia, precum și cea a dezbaterii lor în continuare la Lima;
42. subliniază nevoia de a asigura predictibilitatea în ceea ce privește finanțarea acțiunilor în domeniul climei acordată țărilor în curs de dezvoltare pentru a le ajuta în eforturile lor de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a acestora; în acest context, subliniază faptul că țările care contribuie la Fondul verde pentru climă vor trebui să ofere clarificări cu privire la sursele de finanțare care vor fi folosite și la modul în care se vor strânge aceste sume, întrucât aceste informații ar asigura predictibilitatea veniturilor pentru țările în curs de dezvoltare;
43. recunoaște dificultățile asociate cu separarea acțiunilor în domeniul climei de cele pentru dezvoltare și numeroasele sinergii dintre acestea la nivel național, dar insistă asupra faptului că sunt posibile în continuare evaluări credibile și transparente ale

modului în care este respectată adiționalitatea;

44. deplânge faptul că, deși cheltuielile pentru activitățile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea cresc, efectele sunt reduse din cauza faptului că cele mai multe guverne, inclusiv guvernele țărilor dezvoltate, subvenționează încă în mod activ producția și consumul de combustibili fosili;
45. subliniază că este necesar ca acțiunile în domeniul climei să se bazeze pe abordări echitabile din punctul de vedere al genului, participative și întemeiate pe drepturi și ca efectele schimbărilor climatice să fie combătute, în special pentru a sprijini persoanele și comunitățile sărace și marginalizate;

Sectorul terenurilor

46. subliniază faptul că, în conformitate cu constatările IPCC, destinația terenurilor (agricolă, forestieră sau de altă natură) se numără printre cele mai expuse și vulnerabile segmente ale economiilor noastre și are totodată un potențial de rentabilitate semnificativ pentru atenuarea schimbărilor climatice și sporirea rezistenței la acestea; subliniază importanța includerii de către toate părțile a unei componente referitoare la terenuri în contribuțiile lor naționale, cu parametri comuni corespunzători pentru monitorizarea, raportarea și verificarea progreselor cuantificabile în vederea îndeplinirii câtorva obiective corelate (atenuarea schimbărilor climatice, productivitatea și rezistența); subliniază faptul că acordul ar trebui să stabilească un cadru de contabilitate cuprinzător pentru emisiile și absorbțiile care rezultă din exploatarea terenurilor;
47. subliniază că trebuie acordată o atenție deosebită asigurării securității alimentare și nutriționale a populațiilor vulnerabile în fața efectelor schimbărilor climatice;

Transportul aerian și maritim internațional

48. reafirmă importanța transportului maritim și aerian în ceea ce privește reducerea emisiilor de GES și nevoia de progrese rapide și obiective ambițioase pentru a obține rezultate satisfăcătoare în timp util, atât din partea Organizației Maritime Internaționale, cât și a Organizației Aviației Civile Internaționale, în conformitate cu dimensiunea și gradul de urgență al provocărilor climatice;

Activitatea diplomatică în domeniul climei

49. subliniază, în acest sens, importanța ca UE, în calitate de actor principal, să aibă o poziție unitară la conferință, pentru a se realiza progrese în vederea ajungerii la un acord internațional, precum și ca UE să rămână unită în această privință; invită statele membre să își coordoneze în mod eficace pozițiile cu poziția UE; subliniază faptul că UE trebuie să pună presiune asupra părților care nu s-au angajat pe calea realizării obiectivului de 2°C; invită delegația UE să insiste asupra angajamentelor asumate de alte guverne atunci când au semnat Protocolul de la Kyoto;
50. invită statele membre să se angajeze în activități diplomatice intense cu țările noastre partenere, pentru consolidarea pozițiilor de negociere ale UE, în coordonare cu Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) și cu Comisia, inclusiv prin intermediul Rețelei de diplomație ecologică;
51. salută summitul privind clima organizat de Secretarul General al ONU la 23 septembrie

2014 la New York, pentru a discuta problema schimbărilor climatice pentru prima dată după Copenhaga, care a reunit peste 130 de șefi de stat sau de guvern și numeroși actori ai societății civile și din sectorul economic; salută îndeosebi anunțurile liderilor privind adoptarea de acțiuni concrete pentru reducerea emisiilor, realizarea de investiții în energii curate și creștere economică cu emisii reduse de dioxid de carbon, sprijinirea măsurii de stabilire a prețului carbonului și participarea la finanțarea în domeniul climei; subliniază că monitorizarea în ceea ce privește angajamentele asumate de lideri la New York va fi esențială pentru menținerea dinamicii în vederea conferințelor de la Lima și de la Paris;

52. consideră că credibilitatea UE în contextul negocierilor cu privire la climă depinde de ambiția acțiunilor sale pe plan intern;
53. subliniază faptul că agenda generală pentru perioada de după 2015 ar trebui să consolideze angajamentul comunității internaționale privind dezvoltarea durabilă și, de asemenea, să sprijine angajamentele și obiectivele internaționale, inclusiv cu privire la schimbările climatice;
54. subliniază faptul că COP 21 reprezintă o ocazie unică de a aborda schimbările climatice și de a stabili legături cu lucrările ONU legate de agenda de dezvoltare pentru perioada de după 2015 și cu lucrările pregătitoare pentru conferința din martie 2015 privind cadrul de la Hyogo pentru reducerea riscurilor de dezastre naturale; solicită o implicare diplomatică mai activă a UE în domeniul climei, în vederea corelării acestor procese, urmărind atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă într-un mod coerent și ambițios;

Industria și competitivitatea

55. este îngrijorat de creșterea emisiilor de CO₂ la nivel mondial în 2013, potrivit datelor Agenției Internaționale a Energiei (AIE), în ciuda scăderii emisiilor din Europa și Statele Unite; prin urmare, sugerează să se aibă în vedere responsabilități diferențiate, astfel încât fiecare țară să contribuie la eforturile mondiale din domeniul politicii industriale și energetice; solicită o utilizare mai bună a tehnologiilor, precum sateliții spațiali, pentru colectarea de date corecte privind emisiile și temperaturile, precum și o cooperare transparentă și o partajare a informațiilor între țări;
56. subliniază că Europa ar trebui să stimuleze în continuare introducerea pe piață a tehnologiilor ecologice, inclusiv în domeniul TIC, al energiei din surse regenerabile, al tehnologiilor inovatoare și eficiente cu emisii scăzute și, în special, în domeniul tehnologiilor legate de eficiența energetică; subliniază că un cadru juridic internațional stabil ar încuraja investițiile în reducerea emisiilor de carbon, în eficiența energetică și în energia din surse regenerabile și ar oferi oportunități pentru întreprinderile UE care ocupă poziții de lider în aceste sectoare; constată că investițiile sustenabile și inovatoare pot genera creștere economică și locuri de muncă;
57. consideră că un acord internațional ambițios și obligatoriu din punct de vedere juridic ar contribui la abordarea preocupărilor legate de relocarea emisiilor de dioxid de carbon și de competitivitate din sectoarele relevante, în special din sectoarele mari consumatoare de energie;

Cercetare și inovare

58. subliniază faptul că dezvoltarea și implementarea tehnologiilor revoluționare sustenabile reprezintă elementul esențial pentru combaterea schimbărilor climatice și, în același timp, pentru convingerea partenerilor UE din întreaga lume că reducerea emisiilor este posibilă concomitent cu consolidarea competitivității și creșterea numărului locurilor de muncă;
59. solicită un angajament internațional pentru creșterea investițiilor din domeniul cercetării și dezvoltării (C&D) în tehnologii revoluționare sustenabile în sectoarele relevante; consideră că este esențial ca UE să conducă prin puterea exemplului, direcționând cheltuielile pentru cercetare către activități demonstrative în materie de tehnologii inovatoare favorabile climei și eficiente din punct de vedere energetic, și ca UE să dezvolte o strânsă cooperare științifică în acest domeniu cu parteneri internaționali, cum ar fi țările BRIC și Statele Unite ale Americii;

Politica energetică

60. salută semnalele recente din partea guvernului american și a celui chinez în ceea ce privește acțiunile în domeniul climei și disponibilitatea lor de a juca un rol mai important în cadrul eforturilor mondiale de combatere a schimbărilor climatice; regretă faptul că unele țări dezvoltate continuă să își crească emisiile pe cap de locuitor;
61. constată că prețurile diferitelor surse de energie joacă un rol esențial în stabilirea comportamentului actorilor de pe piață, inclusiv al industriei și al consumatorilor, și ia act de faptul că incapacitatea actualului cadru internațional de politică de a internaliza pe deplin costurile externe perpetuează modele de consum nesustenabile; reafirmă în continuare faptul că o piață mondială a carbonului cu un preț de tranzacționare suficient de mare ar constitui o bază solidă pentru realizarea atât a unor reduceri considerabile ale emisiilor, cât și a condițiilor de concurență echitabile necesare pentru industrie; invită UE și partenerii săi să găsească în viitorul imediat modalitatea cea mai eficace pentru promovarea legăturilor dintre EU ETS și alte sisteme de comercializare, în scopul creării unei piețe mondiale a carbonului, al asigurării unei mai mari diversități a opțiunilor de reducere a emisiilor, al îmbunătățirii dimensiunii pieței și a lichidităților, al transparenței și, în cele din urmă, al alocării mai eficiente a resurselor pentru sectorul energetic și pentru industrie;
62. solicită o coordonare mai strânsă între Consiliu, Comisie și SEAE, pentru a permite UE să aibă o poziție coordonată în cadrul organizațiilor internaționale, cum ar fi AIE, Agenția Internațională pentru Energie Regenerabilă, Parteneriatul internațional pentru cooperare în domeniul eficienței energetice și Agenția Internațională pentru Energie Atomică, și astfel să joace un rol mai activ și mai influent, în special în promovarea unor politici de stimulare a energiei sustenabile, a eficienței energetice și a securității energetice;
63. invită Comisia și statele membre să adopte fără întârziere măsuri concrete pentru eliminarea treptată, până în 2020, a tuturor subvențiilor dăunătoare mediului, inclusiv a subvențiilor pentru combustibili fosili, sub îndrumarea Comisiei, folosind o abordare bazată pe acțiune și monitorizând evoluțiile prin intermediul semestrului european; solicită, de asemenea, punerea în aplicare într-un mod coordonat la nivel internațional al obiectivului stabilit în cadrul summitului G20 de la Pittsburg, și anume, eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibili fosili, care, potrivit AIE, au însumat 544 miliarde USD la nivel mondial în 2012, întrucât acest lucru ar reduce în mod

semnificativ emisiile de CO₂ și ar contribui, totodată, la reducerea deficitului public în multe țări; salută intenția summitului G20 de la Sankt Petersburg de a institui un sistem de evaluare inter pares privind eliminarea treptată a subvențiilor pentru combustibilii fosili; regretă lipsa unor măsuri concrete în vederea punerii în aplicare a acestui obiectiv; solicită o revizuire a mecanismului de dezvoltare nepoluantă (CDM), punându-se un accent deosebit pe prevenirea efectelor adverse ale proiectelor CDM asupra drepturilor omului, securității alimentare și mediului;

64. consideră regretabil faptul că potențialul de economisire a energiei nu este valorificat în mod corespunzător la nivel internațional și în UE; subliniază faptul că economiile de energie fac posibile crearea de locuri de muncă, realizarea de economii financiare și asigurarea securității energetice, sporesc competitivitatea, duc la reducerea emisiilor și reprezintă un factor-cheie pentru decuplarea emisiilor de creșterea economică; invită UE să pledeze pentru mai multă atenție și acțiune în vederea economisirii de energie în cadrul negocierilor internaționale referitoare la transferul de tehnologie, la planurile de dezvoltare pentru țările în curs de dezvoltare sau la asistența financiară; subliniază faptul că, pentru a fi credibile, UE și statele sale membre trebuie să își stabilească obiective ambițioase în materie de eficiență energetică și să le îndeplinească; subliniază importanța reducerii risipei de energie în sectorul construcțiilor și al transporturilor, precum și a celei rezultate în urma utilizării sistemelor electrice și echipamentelor casnice din gospodărie, pentru a maximiza economiile de energie și eficiența energetică;
65. subliniază necesitatea introducerii unor sisteme de transport cu consum redus de energie și pe bază de hidrogen;

HFC și Protocolul de la Montreal

66. invită părțile să examineze mecanismele de vot și de decizie ale Protocolului de la Montreal, care s-a dovedit a fi eficient, abordarea sa diferită cu privire la responsabilități, precum și mecanismele sale de aplicare și de sancționare și modul de finanțare, exemplul său putând fi utilizat și în cadrul CCONUSC; solicită UE să își intensifice eforturile de reglementare a eliminării treptate a HFC-urilor la nivel global, în temeiul Protocolului de la Montreal;
67. reamintește că UE a adoptat o legislație ambițioasă pentru reducerea treptată a HFC-urilor cu 79 % până în 2030, dat fiind că sunt disponibile pe scară largă alternative favorabile climei, iar potențialul acestora ar trebui exploatat pe deplin; constată că reducerea treptată a utilizării de HFC reprezintă un obiectiv realizabil pentru acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice din cadrul și din afara UE și invită UE să se implice activ în promovarea acțiunilor la nivel mondial privind HFC;
68. salută documentul de dezbatere al UE privind facilitarea eliminării treptate a hidrofluorocarburilor (HFC) prezentat părților la Protocolul de la Montreal și, în acest context, invită Comisia și statele membre să prezinte o propunere oficială de modificare în vederea examinării sale în cadrul celei de-a 27-a reuniuni a părților la Protocolul de la Montreal, care se va desfășura în 2015;

Delegația Parlamentului European

69. consideră că delegația UE joacă un rol esențial în cadrul negocierilor privind schimbările climatice și, prin urmare, consideră inacceptabil faptul că deputații din

Parlamentul European nu au putut participa la reuniunile de coordonare ale UE în cadrul Conferințelor anterioare ale părților; se așteaptă ca cel puțin președintelui delegației Parlamentului European să i se permită accesul la reuniunile de coordonare ale UE de la Lima;

o

o o

70. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și secretariatului CCONUSC, cu rugămintea de a fi adusă la cunoștința tuturor părților contractante care nu sunt membre ale UE.